

Standard FCI č. 170/24.08.1995/D

CAO DE CASTRO LABOREIRO

(CAO DE CASTRO LABOREIRO)

ZEMĚ PŮVODU: Portugalsko

DATUM PUBLIKACE PLATNÉHO STANDARDU: 12.06.1967

VYUŽITÍ: hlídací a strážní pes

KLASIFIKACE FCI: Skupina II
Pinčové a knírači, molosové, švýcarští horští a salašníčtí psi
Podskupina 2.2 - psi molosoidního typu, horští psi
Bez zkoušek z výkonu.

KRÁTKÝ HISTORICKÝ PŘEHLED:

Toto plemeno pochází z portugalské vesnice Castro Laboreiro a nese uvedený název. V této vesnici žilo od nepaměti a ještě dnes je v ní početně silně zastoupeno. Třebaže jednoznačné důkazy chybí, toto plemeno patří podobně jako estrelský horský pes k nejstarším plemenům iberského poloostrova. Jeho rozšíření je ohraničeno horskými řetězci Peneda a Suajo a řekami Minho a Lima, kde se s ním setkáváme v nejrůznějších nadmořských výškách až do 1400 m nad mořem. S dalšími exempláři s setkáváme na jiných místech v okolí řeky Minho a v provincii Duro.

Cao Castro Laboreiro však jen zřídka proniká do středu a na jih Portugalska, kde zůstává nikým nepovšimnut.

CELKOVÝ VZHLED:

Cao Castro Laboreiro je vlku podobný pes typu mastifa téměř pravoúhlých linií. Je silný, jeho vnější vzhled je příjemný a jeho srst někdy opravdu nápadná. Pohyb je volný, hbitý a energický. Jeho štěkot je velmi charakteristický a hlasitý: začíná v různých obvykle hlubokých tóninách a končí krátkými vysokými tóny, jež se podobají vytí.

CHOVÁNÍ/POVAHA:

Věrný a poslušný rodinný společník, nepostradatelný obránce stád proti vlkům, kteří se v jeho životním prostředí stále ještě vyskytují v hojném počtu. Je ideálním hlídacím psem, který svěřené teritorium hlídá a chrání neúnavně. Jeho držení těla je důstojné, jeho výraz přísný a tvrdý jako u horalů. Dokáže se chovat jednoznačně nepřátelsky, nikdy však nevyhledává spory.

HLAVA:

Střední velikosti, spíše lehká než těžkopádná, suchá, aniž by působila vyzábale, kůže je bohatě vyvinuta, ale bez vrásek; čelisti dobře vyvinuty s dobrým zámkem skusu; hlava poněkud podlouhlá, téměř pravoúhlá, dobře nasazená.

LEBEČNÍ ČÁST:

Lebka: poměrně dobře vyvinuté, při pohledu zepředu lehce vystupující. Z profilu téměř ploché. Čelní rýha téměř neznatelná, týlní hrbol vyjádřen jen málo.

Stop: není příliš vyjádřen, je výraznější spíše u tlamy než na vrcholu lebky.

OBLIČEJOVÁ ČÁST:

Nos: dobře vyvinutý, široký, rovný; se širokými otevřenými nozdrami; barva vždy černá.

Tlama: hřbet nosu dlouhý, silný, rovné v celé délce, ke špičce nosu se zužuje, ale zřetelně nepůsobí štíhle ani špičatě. Tlama dobře krojená, pysky těsně přiléhající, běžné velikosti, nevisí ani nejsou masité. Koutky tlamy téměř neviditelné. Sliznice tlamy, patro a okraje pysků jednoznačně černě pigmentovány.

Zuby: úplný silný chrup s dobrým klešťovým skusem; bílé zuby dobře zasazené do svalnatých čelistí.

Oči: šikmé, nevystupují, ani nejsou vpadlé, tvaru tonzily, střední velikosti. Obě oči jsou stejně velké a dobře otevřené. Výraz přísný a tvrdý. Různé odstíny hnědé počínaje oříškově hnědou u psů se světlou srstí až po tmavě hnědou, téměř černou u psů s tmavší srstí.

Uši: střední velikosti (12 x 12 cm), přiměřené tloušťky, téměř trojúhelníkové se zaoblenou špičkou; přirozeně spadají, ploše a těsně přiléhají k hlavě a jsou navzájem souběžné. Je-li vzbuzena pozornost psa, otáčejí se dopředu, přičemž vnější plocha zůstává otočena kupředu.

KRK: rovný, dobře formovaný, krátký, nasazený dobře na trupu i k hlavě, správných proporcí. Nesen hrdě. Bez laloku.

TRUP:

Horní linie: hřbet rovný a střední délky, krátký a dobře osvalený, harmonicky přecházející v zád, která spadá lehce šikmo.

Hrud: tvaru špičatého oblouku, vysoká, široká a poměrně hluboká.

Dolní linie: břicho spíše ploché, dokonce poněkud vtažené, s velkým rozdílem ve vzdálenosti k podložce mezi hrudní kostí a slabinami, což má za následek linii pozoruhodně stoupající směrem dozadu.

OCAS:

Celý, nekupírovaný. V klidu by měl dosahovat k hleznu. Elegantní šavlovitý ocas, v nasazení široký, dlouhý, na spodní straně silně osrstěný; na trupu dobře nasazen, trochu výš než obvykle. Ocas spadá v elegantní linii přes bohatě osrstěná stehna, ale ne mezi nimi. Při vzbuzené pozornosti psa je nesen obloukem nahoru poněkud nad hřbetní linií, trochu ke straně, ale nikdy není ocas nesen zatočen jako lesní roh ani nesměruje dolů.

KONČETINY:

HRUDNÍ A PÁNEVNÍ KONČETIY:

Při pohledu zepředu a zezadu jsou hrudní i pánevní končetiny dokonale rovné a postavené svisle. Při pohledu z profilu jsou hrudní končetiny rovněž rovné a svislé, zatímco pánevní končetiny se pod hlezem poněkud odchylují od svislice (pes má pánevní končetiny lehce "podstavené"). Dobře vyvinuté kosti pokrývají silné svaly především na plecích a na stehnech, svaly plasticky vystupují především při pohledu zezadu. Předloktí jsou spíše válcového tvaru, rovné a shora se k přednímu nadprstí poněkud zužují. Přední nadprstí nemá být příliš dlouhé, ani příliš skloněno (neprošlapovat). Klouby a úhlení dobře vyvinuty. Úhly normálně otevřené (ramenní kloub mezi lopatkou a pažní kostí téměř rovný, hlezenní kloub přiměřeně tupého úhlu).

TLAPKY: odpovídající velikosti, spíše kulaté než podlouhlé, téměř kočičí tlapka. Prsty silné, přirozeně klenuté, nejsou skloněny dovnitř ani ven a jsou těsně sevřené. Polštářky prstů silné a drsné. Dobře vyvinuté drápy, černé nebo tmavě šedé, silné, hladké, stejnoměrně opotřebované. Jednoduché nebo dvojité paspárky jsou přípustné

CHŮZE/POHYB:

pohyb lehký a rytmický; končetiny se pohybují rovnoběžně k podélné rovině těla. Tento pes se pohybuje obvykle krokem nebo přirozeným nenuceným mimochodem kromě situací, kdy ho okolnosti nutí klusat nebo cválat.

KŮŽE: celkově silná, spíše těsně přiléhající.

OSRSTĚNÍ:

SRST: srst bohatá, odolná, na omak poněkud drsná, spíše matná, hladká, téměř na celém těle hladce přiléhající a velmi hustá. Srst je krátká (zhruba 2 cm dlouhá); s delší nebo kratší srstí se setkáváme jen zřídka. Srst je zpravidla hustší a kratší na hlavě a na uších, kde je podobně jako na spodních částech končetin měkčí a jemnější. Na ocase je srst bohatší a delší, zvláště na spodní straně, díky čemuž se ocas zdá být především ve své střední části velmi silný. Stehna jsou silně osrstěná. Bez podsady.

BARVA: vlkošedá ve všech odstínech, od světlých až po tmavé tóny, přičemž tmavé tóny se vyskytují nejčastěji. Výjimečně se mohou na různých částech těla zvířete vyskytovat všechny tři barevné odstíny: tmavě vlkošedá na hlavě, plecích a zádi, středně tmavé tóny na hrudi, trupu a stehnech, světlé tóny na bříše a ve spodní části končetin. Nejoblíbenější barvou, které se místně říká "horská" a kterou považují chovatelé v Castro Laboreiro za původní zbarvení, je naředlá vlkošedá s více nebo méně tmavými barevnými odstíny, nikoliv černá, přičemž hnědá (barva piniového oříšku) nebo načervenalá srst (mahagonové zbarvení) se vyskytuje částečně nebo po celém těle psa.

VÝŠKA A HMOTNOST:

Kohoutková výška: psi 55 až 60 cm
feny 52 až 57 cm.

VADY: všechny odchylky od výše uvedených bodů se považují za vadu a závažnost takové vady by měla být posuzována v přísném poměru se stupněm odchylky.

Hlava: příliš velká, příliš vyzáblá nebo masitá. Příliš štíhlá, dlouhá, špičatá

Nosní houba: jiné barvy než černé

Čelisti: předkus nebo podkus

Oči: skleněné oči, oči různých velikostí

Uši: atypické nasazení, příliš velké, masité, okrouhlé

Hluchota: vrozená nebo získaná

Ocas: jako lovecký roh, kupírovaný ocas, vrozeně zkrácený ocas, vrozená ztráta ocasu

Srst: skvrnitá nebo silně se odchylující od barev typických pro plemeno

Velikost: vysloveně nadměrná nebo příliš malá velikost (gigantismus / nanismus)

Pozn.: Psi musí mít normálně vyvinutá varlata zcela uložená v šourku.